

РЕШЕНИЕ

№ 4583

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова

Луиза Христова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Ралица Мравкова, като разгледа дело номер **5630** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД „Югозападна“ на АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“, правоприменник на Митница Аерогара С. /закрита/, срещу РЕШЕНИЕ от 21.01.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 98 състав, постановено по НАХД №18702/2018г. с което е отменено Наказателно постановление № 81/2018г., издадено от началник на митница Аерогара С., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 30547,02 лева на основание чл.234а, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/ е отнет в полза на държавата предмета на нарушението, като поради липсата му е присъдено [фирма] да заплати неговата легова равностойност в размер на 30547,02 лева на основание чл.234а, ал.3 от ЗМ във връзка с чл.233, ал.6 от ЗМ.

В жалбата са наведени доводи за постановяване на обжалваното съдебно решение при особено съществени процесуални нарушения, неправилност и в противоречие с писмените доказателства по случая, както и със ЗАНН и ЗМ. Неправилно СРС бил приел, че при водене на административнонаказателното производство били допуснати съществени нарушения, опорочаващи производството и водещи до отмяна на наказателното постановление, поради непосочена дата на извършване на

нарушението. Съдът не бил вникнал в описаната в акта и НП фактическа обстановка и поради тази причина заключил, че няма посочване на датата на нарушението. Освен това, при постановяване на решението си съдът бил допуснал особено съществено процесуално нарушение, т.к. не бил разгледал и преценил всички приложени и събрани по преписката доказателства и не бил се произнесъл по съществуващото на спора. Не бил обосновал изводите си, както и не бил коментирал доказателствата и не ги съотнесъл към другите такива. Нещо повече- цитирани били доказателства /съдебна експертиза/, които не били събирани в хода на съдебното следствие. Съдебното решение било необосновано и формално, произнесено по принцип, като в него не се съдържали конкретни мотиви и обсъждане доводите на страните и приложените писмени и събраните гласни доказателства. Кредитирани били гласни доказателства, като не било ясно как били прието всички за достоверни и непротиворечиви, т.к. отразявали различна фактическа обстановка и съдържали противоречиви твърдения. Поради посочените доводи счита, че постановеното решение на СРС е незаконосъобразно и постановено в разрез с нормите на материалния закон – ЗМ и процесуалния-ЗАНН, както и с материалите по делото. Моли решението да бъде отменено, алтернативно-делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав, или да се реши спора по същество като НП бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на ответника.

Ответникът по касационната жалба [фирма], чрез адв. С., в писмен отговор на касационна жалба, депозиран пред СРС, претендира неоснователност на жалбата. Развива подробни съображения в полза на своя доверител. Претендира разноси по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, XIV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови своето решение първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка: На 18.01.2018г. в митница аерогара С., била подадена декларация за временно складиране 1141, статия 1 за стоки, пристигнали с митническа декларация за транзит с MRN 18GRTR200100018480/16/01/2018. Декларацията била подадена от [фирма], притежаващ разрешение за предоставяне на статус на Одобрен икономически оператор и държател на съоръжение за временно складиране под митнически контрол BG00510000012. Били декларирани 10 колета с тегло бруто 10150кг. несъюзни стоки като „скрап” с получател [фирма], както и че същите се съхраняват в склад на жалбоподателя. На същата дата - 18.01.2018г. била поискана корекция, разрешена от митническите органи, на декларираните колети и кг. в Д. 1141, ст. 1, поради разлика в реално разтоварените 401 колета, 9116кг. бруто тегло, при изправна морска и митнически проба. Били детайлно посочени и придружаващи пратката документи.

На 02.04.2018г. в митница Аерогара постъпила молба от [фирма] за вземане на

проба и изследване в лаборатория и последващо определяне на митнически тарифен номер, като на 05.04.2018г. била извършена митническа проверка. В хода на проверката представляващата дружеството- жалбоподател В. представила справка за стоките във временен склад и палети с фолирани чували, без надписи на тях, като митническите служители установили, че те съдържат пясъкообразна смес с жълто-кафяв цвят, несъответстващ по вид и количество на декларираното като „Скрап” -9116кг, съобразно корекцията от 18.01.2018г. Във връзка с констатираните несъответствия била взета проба от сместа, която била изследвана в митническата лаборатория и била идентифицирана като естествен, смлян и пресят, алуминосиликатен минерален продукт, от видовете естествен абразив.

Били са изискани обяснения от лицето В., МОЛ на [фирма] и от складовия работник И., които са посочили, че стоките са пристигнали запечатани, работникът е махнал пломбите и след разтоварването е установил, че количеството е по-малко от декларираното. Обяснения дал и управителя на [фирма], който заявил, че били подведени от изпращача. АНО приел, че пломбите са били свалени без да се уведомят митническите власти и МД е бил приключен без данни за несъответствия, след което отговорността е преминала върху складодържателя, тъй като се касае за отклонение от митнически надзор. Срещу жалбоподателя бил съставен АУАН 80/26.04.2018г. за митническо нарушение на чл. 234а, ал. 1 от ЗМ. Срещу АУАН постъпило възражение от жалбоподателя. На 23.10.2018г. Началника на Митница Аерогара С. издал обжалваното НП.

Изложената фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели А., К., К., В., Н., като съдебна експертиза не е изслушвана. Въз основа на това съдът формирал своите правни изводи и заключил, че АУАН и НП били издадени от компетентни орган, но липсвали доказателства, че [фирма] е извършил административното нарушение по чл. 234а, ал.1 от ЗМ. Освен това в НП не била посочена коректна дата на извършване на нарушението. Изложена била подробна фактическа обстановка, изобилстваща от дати, но не ставало ясно коя е конкретната дата, на която АНО е приел, че жалбоподателя е извършил нарушението. Поради това отменил НП.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящата инстанция счита, че в решението на СРС не се съдържат никакви мотиви относно извода му, че [фирма] не е извършил административно нарушение по чл. 234а, ал.1 ЗМ. Съгласно нормата на чл. 234а, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) „Който отклони временно складираны стоки или стоки, декларираны за митнически режим или реекспорт, като не изпълни установените в нормативните актове или определените от митническите органи условия, се наказва с глоба - за физическите лица, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, от 100 до 200 на сто от митническата стойност на стоките, или при износ – стойността на стоките - предмет на нарушението“. Видно от редакцията на нормата тя обхваща всички случаи на нарушение на оформен митнически режим. Конкретизацията е дадена в Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза, чийто чл.147, ал.1 гласи: „Стоки на временно складиране се съхраняват само в съоръжения за временно складиране в съответствие с член 148 или, когато е оправдано, на други места, посочени или одобрени от митническите органи“. В §3 на същата разпоредба е предвидено, че титулярът на разрешението за управление на съоръжението за временно складиране

отговаря стоките на временно складиране да не се отклоняват от митнически надзор. След като стоките са съхранявани от [фирма] и същият е премахнал пломбите без присъствието на митнически орган, всички несъответствия в тях са негова отговорност. Следователно нарушението безспорно е извършено от [фирма] като датата на извършването му е посочена в НП и тя е 18.01.2018г. – датата на подаване на декларацията с декларацията за корекция на количеството на стоката. Освен това позоваването на доказателства- в случая съдебна експертиза, каквато не е изслушана, е допълнителен аргумент за липсата на мотиви по направените правни изводи.

С оглед на това оспореното пред касационната инстанция Решение без номер от 21.01.2020 г., постановено по НАХД № 18702 по описа за 2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 98 състав, следва да се отмени, процесното НП да се потвърди като законосъобразно.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение без номер от 21.01.2020 г., постановено по НАХД № 18702 по описа за 2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 98 състав КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 81 от 23.10.2018г., издадено от началник на митница Аерогара С..

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТД „Югозападна“ на АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ разноски по водене на делото в размер на 100лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНО